

נמלאה פגימת לבנה... ..

מאת אברהם צבי הלוי

נמלאה פגימת לבנה חולנית משתקפת באגם בכפרך.
התחרה בה פנס שחפני מוסף צהב אורו.
רכבה הקשיות שלבתי-חומה מתמרים בגאות
ובהשקט ובהצנע נחו כעדר קצובות על כרי הרגע.
ואילנות עטופי דממה טובה פרעו לטבל צמרתם.
זוג נעלסים מרחוק כמהלכים על מרבדי היאור השחורים.
ידעתי: פלא-חיים אורב-מלוה את צלם הנמוג.

נמחו עקבות דם נקצף על שפתי עולם משתולל
וכילד טוב ורך ירד לו לרחץ בחלקת המים.
משתעשע עולמי-ילדי, צולל ועונן פניו בחוף-מנוחות
ורגליו משכשכות על-פני נאות-המים המלטפים.

דמותי נתקה ממני וכאם ירדה המימה, צופה,
רוצעת בחיק המים הרוטט ומחבקת את בנה, את יחידה... ..

